

Disputatio de febre hectica,

<https://hdl.handle.net/1874/428355>

Disputatio
DE FEBRE HECTICA.

QVAM

*Divini Numinis aspirante
gratia,*

P R A E S I D E

C L A R I S S I M O

V I R O , D O M I N O G E O R G I O

H A M B E R G E R O , M E D I C I N A D O C T O R E ,
ciusdemque in inclyta Tübingerum Academia Professore
celeberrimo, præceptore suo summa reuerentia co-
lendo, exercitij gratia defendere
conabitur

B A L T H A S A R V S B R V N O F E V C H T -
V V A N G E N S I S , F .

*In Auditorio Medicorum 25. Nouemb.
hora solita.*

Tubingæ, apud Georgium Gruppenbachium,

Anno M. D. LXXXVI.

D. ABRAHAMO
BRVNONI ECCLESIAE MI-
CHELBACENSIS PASTORI
FIDELISSIMO,

PARENTI SVO OM-
NI FIDE ET OBSER-
VANTIA CO-
LENDO,

Hæc Progymnasmata Medica amo-
ris, filialisq; obseruantia ergo ex
inclita Tubingenium Academia
mittit Respondens.

D E F E B R E
H E C T I C A D I S-
P U T A T I O .

Q V Æ S T I O .

E DIFFICILIBVS CV-
ratu, tanquam facilibus per ignorantiam
manum, ut Trallianus inquit, admouea-
mus, & sperato successu frustremur: Neque
viciſſim curatu facilia ceu deplorata vite-
mus, de febre Hectica, quæ pro diuerſitate
graduum, curationem recipere potesC, aut non potesC, primùm
quid sit, quæ huius differentia, ex quibus oriatur causis, ex qui-
bus item deprehendatur indicijs, quæ huius methodica sanandi
ratio hac disputatione inquirere libuit.

Thesis I.

Hectica autem nomen quod omnibus patet ḥ̄ēkt̄a: au-
tore Galeno lib. 1. de diff. feb. & alijs in locis desumptum est, un-
de hectice nomine donantur omnes febres, quæ ægrè discutun-
tur, & solitu contumaces sunt, ut putrida putitoſa, quartana,
sic omnes morbi Chronicī hectici nominari possunt. Deinde priua-
tum hectice tantum nuncupantur febres, quæ in partibus corpo-
ris solidis acciduntur.

2. Hæ eodem Galeno citatis locis afferente appellantur hec-
tica, quòd instar habitus firmæ, atq; solutu difficiles sint, vel
quia corporis habitum & mēp̄a s̄p̄ea quæ humidis opponuntur,
occupant.

3. Etenim febris quæ iam facta esēt, aut hec tica aut scheti-
ca esēt, & hec tica ijs morbis quæ nō ḥec tōp dicuntur opponitur,
nam febres quæ facile discutiuntur, & non in habitu corporis
consistunt, neq; partes solidiores occupārunt, cū ḥec tōd Graci vo-
cant, quæ tales non sunt cū ḥec tōd.

4. Cum autem nullus affectus præter naturam perspectus at-
que cognitus esse posse, nisi nobis constet, quis locus in corpore sit
affectus, quis præter naturam affectus, quæ causa, an nō πρώτος
τόθηρ, an verò δεύτερος τόθηρ, an ab ὑρίσκοντι possit, ideo
de his iam aliquid dicendum.

5. Hecticæ itaque subiectum esēt ipsa cordis substantia, que
vt in alijs febribus speciebus, ita & in hac licet dissimili ratio-
ne potissimum affligitur, alias quidem primariò per se, &
immediatè à corde initium sumit, alias verò à parte quadam
corporis.

6. Hinc quidam hecticam duplē statuunt, vniuersalem
vnam, alteram particularem: Illam primariam, propterea quod
cordis primum substantiam inuadat, & postea modò reliqua-
rum partium substantiā corripiat, appellant: Hanc verò par-
ticularem, non quod reuera particularis sit, quia omnis esēt vni-
uersalis, sed quia non à corde, sed à parte quapiam corporis or-
tum suum trahat.

7. Quapropter primaria hectica ab initio nullo prægresso alio
morbo, quemadmodum Ephemera generatur, quando immediata-
tè à corde hæc febris initium sumit, & primum in cordis substan-
tiā calor præter naturam incensus quasi figitur, quemadmo-
dum ab euidētibus causis ut liberaliore vini generosissimi potu
& similibus fieri potesēt.

8. Qui autem tali de causa hectica comprehenduntur, calido
& sicco temperamento prædicti sint necesse esēt, in quod facile
imprimitur, siue ἐν τῷ ἀρχαῖον φύσει; tale sit, siue posterius

ex calido siccōq̄ victu, & plurima dimorione, à vigilia & cura,
à tristitia & regione calida siccāq̄, à tempore astino & cœlistatu
calido siccōq̄ sit acquisitum.

9. Per consensum verò hecūca particularis oritur, quan-
do à parte incipit, & posteā successiue peruenit ad cor, ubi
calor præter naturam in propriam cordis substantiam peni-
tus figitur, quæ tamen propriè hecūca censi non posse
sed symptomatica, & quia lenta est, & quia paulatim à par-
tibus fit.

10. Licet autem harum partium plures sint, ut lien, pulmo-
nes, renes, uterus, interanea, tamen tenuia, quam crassa, & aliae,
tamen Galeno 10. meth. attestante, duæ sunt præcipuae, una
est ventriculus, altera hepar, siue inflammatione seu phlegmo-
ne al. qua affecta fuerint, siue simplicem intemperiem calidam
habuerint: Vicinitatis siquidem ratione ex inflammatione ho-
rum membrorum facile intemperies calida in cordis substan-
tiam imprimitur.

11. In sepe transuerso Galenus marasnum non vidit, sed
hecūcam sane febrim vidit, & hanc quidem planè absolutam,
sæpe verò citius interimentem, quam planè esset completa, agri
siquidem magna ex parte prius moriuntur, quam hecūca pro-
fusa sit perfecta.

12. Dicimus igitur febrim hecūcam esse calorem præter na-
turam, in cordis substantia primùm ac per se harentem, doloris
expertem.

13. Teste siquidem Galeno lib. de inæq. intemp. Omnes cor-
poris solidæ particulae cum prorsus & πλειως excalsatæ fue-
rint, eiusmodi febris hecūca vocatur, ceu quæ ncn amplius in
humoribus & spiritu solūm, sed etiam in corporibus quæ habi-
tus rationem habent, comprehensa sit. Haec ἀνάδωθ δ' iṣtp,
nam qui ita febricitant, omnino sese carere febre existimant,

calorem enim non sentiunt, omnibus partibus in ipsis ex aequalitate exalatatis.

14. Hæticea porro duobus efficiuntur modis, interdum enim ex melasymptœcos à febribus putridis vel Ephemeris, interdum à causa procatæctica proueniunt, ubi statim ab initio inuaserunt, primam generationem diarijs similem habent.

15. Magna quidem ex parte hæticea votata febres, ex ardentibus oriuntur febribus, quæ prorogantur adeò, ut spacio temporis humorem corporis cordis consumante, unde rarum, imboratissimum est, hæticam per se inuadere, non prægressis diariis vel putrida febre.

16. Diligenter ramen diaria & putrida discernenda sunt ab hæticea, quod porissimum sit caloris qualitate, urina, pulsu, tempore durationis, augmento & decremente. Etenim calor in hæticis δακνώσις, acris, & siccus est, in Ephemeris vero mitissimus apparet. Urinæ in his cocta, in illis vero nulla concocatio sese exhibet. Tertiò in diarijs pulsus magni celeres, in hæticis autem exigui & obscuri. Tempore durationis etiam discernuntur, nam horis decem aut duodecim præteritis, si febris non conquuererit (nisi sit ἐφίμδρα χλυνύμορφη), hæticam fore existimandum est.

17. A putrida febre licet multis distingui possit, unica ramen distinctione in medium allata, iam contenti simus, nam febris que nullum prorsus διάλθυμα, nec ullas έσοδολα: habet, adhac neque obscurior, neque remissior aut vehementior sic, sed firma & constans heret, hæticam hanc esse putato, etenim in putridis febribus est inequalitas pulsum & caloris, & per initia accessionis & incrementa eueniens.

18. Porro febris hætica sua tempora vel potius gradus ob-

tinet.

tinet, qui à Galeno de diff. feb. i. enumerantur, principium hæticæ, quod ipsa affectus qualitate, non dierum aut horarum numero definitur, quando calor præter naturam humidum radicale occupat, ut effervescat, non autem ut absimilat, sed periculum imminet ne exsicetur.

19. Is gradus hæticæ duplex statuitur, una est, quæ sola & circa alterius febris accessionem consistit, atque hæc cognitio facilis est: Altera quæ adiunctam habet febrim aliquam putridam, & hæc difficilimè cognoscitur.

20. Alter gradus est, ubi humoris ab ebullitione sic consumptio, & ea progrediente, similia quoque corpora sicciora evadunt, minusque aluntur, & facultas in tantum debilitatur, in quantum calor & siccitas in corde aucta sunt, & hæc medium naturam tenet, intus dictam & μαρασμόν, quæ magnam latitudinem obtinet, prout magis ad primum vel tertium gradum declinat, & hic gradus augmendum dicatur.

21. Tertius gradus nuncupatur status, & est exquisitus marasmus, cum carnosæ substantia absimta, & calor ille febribus immensus etiam ἐμφυτορ δρμορ paroium manifestè ac perspicue depopulatur atque consumit. Hic gradus est hætica cum marcore Gracis μαρασμός appellata.

22. Comparantur hi gradus non inepte à Galeno, Auicenna, & alijs Practicis oleo in lampade cum ellychnio. Primum enim est oleum, circumdans totum ellychnium, Σφραγίδα Galenus nominat, & est humidum nutrimentale, deinde est humidum intrinsecum, substantia ellychnij imbibitum, quo immediatè succedit flamma: Tertiò est humidum radicale ellychnij, quo partes eius substantiales tenentur.

23. Simili modo in humano corpore humiditates tres (quarum enim quae $\alpha\tau\omega\mu\theta$ est, præterea) reperiuntur, secundæ Avicenna & Practicis dictæ: Prima est Ros, veluti oleum elychnij substantiam, corporis nostri membra oportet circumdans. Altera est intrinseca, quæ proximè in partis substantiam transit, veluti nutrimentum in effectu, antiquis scriptoribus cambium dicitur. Tertia humiditas est, qua partes inuicem compactæ tenentur, & appellatur gluten.

24. Ex dictis iam facile gradus hectica colligere licet, si enim in Rose calor est, ex quo nutritur cor, erit primus gradus hectica, si vero humoris iam nutrientis seu cambij consumtio fuerit, altera hectica species constituetur, si autem glutinis & humidi primigenij destructio fuerit, tertius gradus hectica orietur.

25. Hinc Alexander Trallianus lib. 12. de hectica febre agens, tres huius differentias ponit, primâ cum immodicus fervor substantiali humiditatib; quæ solidis particulis inest, superuenerit, non tamen haec dissipata fuerit, verum salua adhuc in eis perseverat, semperque ferueat, & nullam declinationem habeat. Si vero substantialis humiditas, non feruet solum, verum etiam consumitur in nobis, huiusmodi febris à marcere Gracis $\mu\alpha\chi\omega\mu\delta\eta\kappa$ appellatur, si autem in totum consumta fuerit substantialis humiditas, aut torrefacta, tunc $\mu\alpha\chi\omega\mu\delta\kappa$ $\alpha\tau\lambda\omega\kappa$ constituitur.

26. In singulis autem simplicium & primarum quas vocant partium, triplex substantia est, quarum alia est veluti mucosa, seu fibrosa, alia membranosa seu $\nu\mu\epsilon\nu\omega\delta\eta\kappa$, alia $\sigma\alpha\chi\omega\delta\eta\kappa$; seu carnosa.

27. Caro quidem propriè appellatur ea, quæ in musculo est.

est, sicut que in visceribus, ut icore, renibus, liene, pulmone προτεγχυπα αυτορ Erasistrato. In intestinis vero ventriculo, stomacho, utero quiddam simile est carni proportione respondens, de cuius nomine laborandum non est, cum perire & regredi possit, fibrosoe autem & membranosoe partes regredi nequeant.

28. Hecticam porrò prouenire dicimus ab omnibus ijs, que excaſſacient & desiccant, atque cordis substantiam, & partes solidas accendere & inflammare possunt.

29. Externæ causæ sunt, tristitia immodica, mœror diurnus, angustia summa, defatigations animæ & corporis, squalidus carcer, ira, labor, & quicquid corpus extenuare & exiccare potest. Ira medicorum interdum errores, qui vultum nimis tenuem praescribunt, aut aquam frigidam quo tempore exhibere non debent, exhibent, ut si hectica ab inflammacione, aut putredine, aut crudis humoribus excitata fuerit. Item cum ob animi defectum vinum generosum, aquas stillatitias excellenter calidas, diamoschū aut similes species præbent, quæ omnia ob sui caliditatem ægrum ad hecticam perducere possunt.

30. Interdum hectica ἐν μελαγχολίᾳ τῇ ἐπὶ σύριψι πυρετῷ ut Gal. lib. 1. de diff. feb. & Alexander Trallianus suprà citato libro restantur, oritur, & ideo febribus acutis & ardentibus ut commemoratum est, potissimum male curatis succedit, aut potu tempestiu aquæ frigida non refrigeratis, aut contrà alijs pharmaciis calfactis & exiccatis.

31. Non tantum autem putridas, sed & Ephemeras, teste Aucenna, comitantur febres, quemadmodum etiam ab internis inflammationibus seu phlegmonibus, ut paripneumonia, phthœ, pleuritide, hectica oritur, quæ curationem non admittit, nisi sublato prius morbo.

32. Febris hectica indicia habet varia, pro gradu in quo versatur varietate. Primi gradus hectica signa sunt: Si constat externam causam rebemantem antecessisse, etenim si leuior haec est, Ephemeram potius inducit: Si triduo aut quatriduo exactio, febris citra insigne aut notatum dignum incrementum vel decrementum æqualiter perseveret: Si mitis quidem in principio caloris qualitas, sed postmodum acris & mordax, unde etiam pulsus parvus, durus, debilis, frequens, & arteria quam circumpositæ partes calidiores sentiuntur: æstivatione præterea èptiomuoxia. Nam accessionis inuasio molestia carere videretur.

33. In secundi gradus hectica, præter commemorata indicia inualescente iam & aucta cordis siccitate, corpus manifestè colligescit, cambium, adeps, caro absuntur, vrinæ pinguedo telis aranearum similis innata, pulsus durus, tensus, debilis, minor.

34. Tertij gradus hectica quæ cum Marasmo incidit cognitu promissima & facilima existit, si ab oculis, facie, & toto petuntur signa, haec ferè sunt: Oculi immodicè caui, ac q. in quibusdam fouoris siti atque repositi, λημοι in angulis oculorum siccæ, & squalidus affectus immoderatus totius corporis, præterea viuidus & floridus faciei color quem Græci χροας ὄντες nuncupant, perit, palpebras vix attollere possunt, dormitantibus similiter semper affecti. Carnes quæ in temporibus sunt contabuerunt, calor & pulsus se habent ut dictum est, cutis extremè arida, & quid multis opus? vix osib[us] hærent.

35. Maxima vero nota est hecticarum, quod à cibo caloris incrementum fieri videatur: non est autem incrementum, sed soliditatis in alto celata & occultæ argumentum.

36. Quippe in his tale fieri contingit, quale in calce, etenim ut ignis in hac celatus ab infusa aqua deprehenditur: Sic etiam in hec tis cibis assumptus calorem in alto delitescentem foras euocat. Atq; hoc proprium & inseparabile his febribus est, ut oblati cibo calor accendatur.

37. Deinde si hec tica symptomatica fuerit, in curatione plurimum referat scire a qua corporis parte initium fecerit. Id quod ex aegris ipsis percipiemus, an magna alteratio, intemperies, vel inflammatio ventriculi, hepatis, renum, vecri, intestinorum, diaphragmatis praecesserint. Huc itaque propria catusque partis, ex qua malum hoc initium suum sumvit, indicia referenda.

38. Et quia diaphragmatis hec tica rarior est, cum prius moriantur quam hec tica laborare incipient, nihilominus a Galeno lib. 10. meth. stac yvōtēs laborantis septi transuersi describuntur.

39. Quae sunt: Pulsus durities, difficultas spirandi in aqua lis & varia, ita ut præcordia plurimum aliás attollantur sursum, aliás insigniter parum & frequens spirent, rursus manifestè spiritum tardent, deinde tanquam gementes respirent, vel dupli modo spiritum vel foras sic emittant. (Hippocrati hæc spiratio πνεῦμα προσπότηρ, alibi ut lib. 2. Vixit acut. πνεῦμα προπτέριον dicitur) vel eum modum spirent, ut cum toto thorace homoplatas etiam attollant, aliquando etiam magnam & raram respirationem edant, præsertim cum delirium vehe mens est.

40. Si ab initio statim hæc febris irruat, & generatio prima diarijs similis ob tristitiam, iram, vel laitudinem ampliorem fiat, non difficile est hanc sanare, cum immodicus saleem ferior, substanciali humiditati quæ solidis particulis inest, superuenierit, eaq; nondum consumta vel correfacta fuerit.

41. Hætica vero torrida & marcida, quæ in tabem processit, curationem non recipit. Natura enim ipsarum calida & secca est, tale quiddam patiente corde, quale quid patitur funiculus in luce eterne, ubi plurimum fuerit exustus, qui enim ita exustus est, imminuitur, ut neque si largum oleum affuderis, luculentam flamma m excitare possis, proinde parua hæc & infirma flamma circum circa tremit, semper amplius minor evadens, donec penitus fuerit extincta.

42. Vnde facilis cognitu est hæc febris, sed difficilima imò impossibilis curatur, & ob nimiam consumtionem & virium summam imbecillitatem, quemadmodum prima species est difficilis cognitionis, & facilis curationis, teste Aucenna, media inter utramque in cognitione & curatione medium obtinet locum.

43. Præterea si hætica febris putridæ coniuncta est, vel tumor aliquis præter naturam, vel inflammatio, vel Erysipelas, res desperata, & æger deploratus videtur, cum indicationes inuicem pugnant.

44. Inuadit hoc malum tenuia corpora & pauci sanguinis, & talia celeriter quoque consumit. Hinc Galen. lib. non semel allegato i. de diff. feb. afferit, nullum statim ab initio corruptum fuisse tali febre, qui corporis habitum humidum habuerit, sed qui natura seccior, & maximè si vna calidus temperamento fuerit, vitamque laboribus, vigilijs ac curis deditam delerit, tenuique victu vhus sit. Talem statim ab initio hætica febris inuadere potest, ac magis æstate, & constitutione calida & secca, loco præterea eiusmodi.

45. Quando autem hæticis vngues adunci fiunt, status adest, cum caro qua verinque firmantur absunta sit, & si capilli defluerint, æger morti vicinus, si fluxus veneris oboritur, eidem

dem est propinquissimus, cum profluum alii malum sit ut causa, quia deject vires, & ut signum, quia naturalis facultatis imbecillitatem denotat.

46. Si tibiarum inflationem patiuntur, ulcerius quorundam sententia vivere non possunt, immo ut plurimum trium dierum spacio ex summa virium imbecillitate & caloris deflu commoriuntur. Nam alias s& penumero sine singulari aliquo periculo fit tibiarum inflatio.

47. In curatione quam succinctè perstringemus, maximè obseruandum est, an simplex febris hectica facta per se, de qua potissimum tractamus, an putridæ coniuncta, an ex partis cuiuspiam affectione sit, horum enim respectu cura variat.

48. Κεφαλαιον autem & summa curationis hectica per se ortæ in refrigerando & humectando sita est, tam ijs quæ intrò sumuntur, Græcis προσφόρου dicuntur, quam quæ extrà ad nouentur, tam ijs quæ altu & nat' οὐέγειαρ, quam quæ potentia vel καὶ διώμηρ, vel etiam καὶ συμβεβηκός hoc preflare possunt. Quædam viranque complicatam facultatem habent, ita ut per se, & per accidens refrigerent.

49. Simplex hectica nullo maiori remedio irritanda. Maiora remedia sunt phlebotomia & purgatio, interim tamen ubi necessitas postulare videtur aliud lenientibus, potissimum enematibus refrigerantibus & humectantibus subducere & eluere prohibitum non est. At eleuentur purgantibus vacuare non licet, cum & ventriculi vires destruant, & intemperiem calidam adaugeant, si tamen aliud obstructa, nec Cassia, nec Manna, nec Syrupi rosarum vel violarum solutio & similes prohibentur.

50. *Victus autem ratio, neq; sit nimis tenuis, cùm nullum hic iudicium expectetur, sed neq; pleno quoq; opus est, quòd is concoqui nequeat, & insuper febris inde increcat.*

51. *Ergo inter corpus potus & cibus assumuntur, atque aër inspiratur. Potus sit aqua frigida, præsertim si ea assuetus est æger, moderatè assumta. Aut aqua in qua parum cinamomi sit decoctum, vel aqua hordei non multæ decoctionis, aut in qua coriandri semina præparata decocta fuerint. Aut vinum aquosum, tenuis & modicè dilutum, vel conficiatur Iulepum longum dictum ex seminibus communibus frigidis, violis, endiuia, latuca, portulaca, scariola & similibus.*

52. *Nutritum autem heclicorum humidum & frigidum esse debet, & quod summo perè celebratur est prisana, deinde iuscum ex pane infuso, cum laetucis, portulaca, endiuia & similibus alteratum, item cancrorum caro & lac quod mirificè heclicis prodest, modo alia febris ab humorum putredine orta, non complicetur. Et caro pullorum aut caponum alterantibus præparata, & harum contusum. Præterea testiculi galorum, caro bœdi, phasianorum, volucrum, insuper cochlea nemorales rite præparata, item pisces saxatiles, oua sorbillia, amygdalæ, pinei nuclei recentes, mala punica, cucurbite, citrulli, cumeres. At melones cùm in acetosum promte in ventriculo conuertantur, à quibusdam improbantur & reiuncuntur.*

53. *In exhibitione ciborum hoc etiam obseruandum est, vt cibum uno die sèpius, minori tamen dosi assument, ne si una vice magnam ciborum copiam ingerant, virtus inualida vincere & concoquere hanc posse.*

54. *Quatenus autem vires augeri cernimus, eacenus nos quoque*

quoque cibis adiçimus, unde progressu temporis restauratus non nihil viribus, & mitigatis febribus molissimum & recentissimum caseum dare ipsis non es ē alienum.

55. Notum es ē enim duos esse secundum doctrinam Hippocratis scopos, à quibus indicatio nutriendi petitur, es ē à quibus securus morbi, & vires ægri.

56. Supra omnia aeris es ē habenda ratio, hunc temperatum esse oportet, si calidior, ut aestate, refrigerandus, si frigidior, ut hyeme, non tam igni, maximè pruni, quam leui flammæ aut vapore aquæ calida alterandus es ē.

57. Aer et si varijs medijs refrigeretur, tamen nos paucum frequenter irroramus aqua frigida, liquore rosarum stillatitio, violarum, endiuæ, semperuui, rubi, & similibus. Humifolia salicum, capreolos vitis, flores rosarum, violarum, nymphæ & id genus alia spargimus. Æger in subterranea domo decumbat, aqua ex alijs vasis in alia decidat.

58. Huiusmodi sane aer omnibus hæc cibis conductus, maximè verò, quibus pulmo & cor igneum ardorem primariò senserint. Etenim hi à cibo & potu refrigerantibus non tantum ruantur, quantum à frigidis aeris inspiratu. Contrà si iecur & venter aut alia quedam particula affecta fuerit, maius à cibo & potu sentiunt commodum quam ab aere.

59. Motus immodicus & quicquid vires resoluere potes ē evitandum, quies imperanda, loco autem exercitiorum frictiones proderant. Affectus animi immodi ci ut ira, mæror, tristitia, cum non leuem exiceandi & excalfaciendi vim obtineant, prorsus vitanda sunt.

60. Somnus moderatus sit, vel paulò longior, & ut inquit Actuarius lib. 3. method. med. sub finem: Somnus à cibo conciliandus, & querenda animi oblectamenta, & relaxatio-

nes, & quodcunque tandem cum refrigeratione humectare pueratur.

61. Non autem ut in Ephemeris solum diaeta administratio contenti simus, sed etiam accedendum nobis est, ad remedia que foris admouentur, & intrinsecus etiam locum habent, quibus refrigerandi & humectandi facultas inest.

62. Interna sunt syrapi, qui non ob materiae concoctionem, sed alterationem saltem exhibentur: Violatus, rosatus, nenupharinus, de indiuia, de portulaca, de succo cithorij, de papaveri & similes, qui cum aquis stillatitibus vel decoctis alterantibus praebentur.

63. Ita etiam conuenit morsulos restaurantes, tabulas, ele-
ctuaria & similia θεραπεικα. Φάρμακα exhibere, quorum for-
mulas ne prolixiores simus, omittimus.

64. Cum autem horum remediorum quedam maiorem, quedam minorem vim refrigerandi nacta sint, ideo quanto hecticarum febrium affectus fuerit calidior, tanto utique frigidiora requirit auxilia, interim diligenter procurantes, ne valentibus auxiliis videntes, quicquam iedamus.

65. Inter ea quae foris administrantur, balnea sunt, quae huic malo obnoxiijs valde idonea videntur, ac nequaquam audiendus est Philippus Medicus, qui apud Galenum præcipere videatur, in hac affectione formidanda esse balnea.

66. Siquidem agri in balneum ingrediantur, in aere primis versentur calido, postea in calidam aquam descendant, mox ab hac egressi in frigidam, postremo fudent, atque sudorem detergant.

67. Has quatuor balnei partes, vires & usum Gal. lib. 10.
meth. accuratè & copiosè admodum explicat, at cùm ista ratio balneariorum nostra atate non sit in usu, ideo horum meminisse suffici-

sufficit, unde mirum etiam videri non debet, et si pauci heclici à Medicis curantur.

68. Posit balneum heclicus oleis & vnguentis refrigerantibus & humectantibus inungendus erit, ad quam rem valet Oleum nymphæ, de papauere, & in primis rosaceum, quod teste Gal. 3. de sim. med. fac. arentia corpora mirificè humectare potest. Aut possumus solo oleo amygdalarum dulcium, admixta olei rosati portione vii.

69. Ceratum refrigerans Galeni quod humectandi & refrigerandi vim habet, in primis vtile est, & ex olei rosacei citra saltem confecti vnicis tribus, ceræ elotæ atque albae vncia una componitur. Sunt autem haec liquanda in vase duplice, eoq; refrigerato, atq; in mortario tantum frigidissimæ aquæ admiscendum, quantum in se, dum mollitur, recipere potest.

70. Galenus postea alia Medicamenta refrigerantia describit ex succo oxalidis, portulacea, sempervivi, lactuca, intybi, &c. cum tenui polenta commista. Sicut etiam epithemata ex palmulis pinguibus cum aceto & aqua coctis, resarum succo cum polenta, &c.

71. Nos cor atque iecur Epithematis refrigeramus & humettamus confectis ex aquis violarum, rosarum, borraginis, nymphæ, lactuca, oxalidis, aceto, rosis, santalis, semine portulaca, rasura eboris, croco, corallis rubeis, offe de corde cerui, speciebus diamargarit. diatrrion santal. diarrhod. Abbatis, speciebus pro Epithem. cordis & hepatis cum similibus.

72. Conferunt etiam heclicis medicamenta quæ suo odore refrigerant & humectant, unde poma ex floribus rosarum, violarum, nymphæ, portulacea, santalis albis & rubeis, camphora cum aqua rosarum & similibus conficere licet, quibus igneus ille cordis & pulmonum ardor nonnihil per odoramenta frigida & humidâ restinguatur mitigeretur.

1734057

18.

73. Cæterum in usu refrigerantium & humectantium remedium non permittendum, ut hæc eousq; ægri corpori adhaerant donec incalescant, sed subinde muranda.

74. Deinde huiusmodi medicamentis utendum est, non (sicut vulgus facit) toti impositis thoraci, aut toti ventri, immo illi maxime, quod primò est affectum: Ne id etiam refrigeres, quod prorsus non desiderat, atque ita vicinam aliquam particulam laedas.

75. Vnde Galenus ut eò cautiiores simus recitat duas historias, ubi alier imposito præcordijs refrigerante medicamento protinus in difficultatem spirandi inciderit: Alter vero conseruatus tussierit, Sed paulo post verius finitū symptomā, ubi quod refrigerauerat, ablatum fuit.

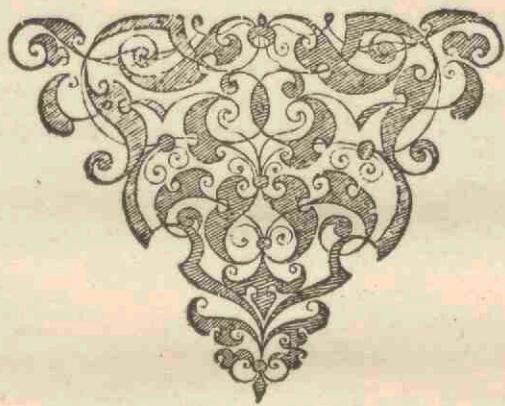
76. Si putrida febris hecticae coniuncta, summa in curatione difficultas oboritur, nos vni ita prospiciamus febri, ne altera quantum fieri potest laedatur.

77. Si syncope vel diarræa, vel vigilia, vel tussis, vel appetitus destrutio, aut similia propter magnitudinem causa rationem obtinentia, curam ad se pertrahant, his ex proprijs capitibus prospiciendum, subueniendumque erit. Et enim his sic in medium allatis, nostro instituto de hectica satisfecisse videmur.

F I N I S.

Tubingæ.

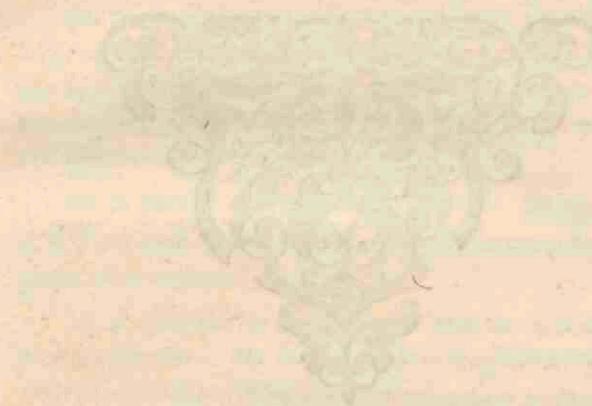

Anno 1586.

1934057

ocn 1374328393

Ex Libr. *anguidus*

387.00A